

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1901. Andra Kammaren. N:o 17.

Lördagen den 23 mars, kl. 7 e. m.

Fortsattes det på förmiddagen började sammanträdet, och leddes dervid kammarens förhandlingar af herr vice talmannen.

§ 1.

Till fortsatt handläggning anmälades statsutskottets utlåtande n:o 11, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

Punkterna 19—23.

Hvad utskottet hemställt bifölls.

Efter föredragning af *punkten 24*, angående väckt motion om anslag till ålderdomsunderstöd åt äldre pensionerade folkskolelärare, anförde

Herr Sjövall: Herr vice talman! I glädjen öfver det beslut, kammaren med föranledande af Kongl. Maj:ts nådiga proposition i ämnet alldeles nyss fattat i föregående punkt, anser jag mig icke böra *under denna riksdag* vidare urgera det yrkande, som jag i min motion framställt.

Vidare yttrades ej. Utskottets hemställan bifölls.

Punkten 25.

Bifölls.

Punkten 26.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 16, hade herr *vaktmästaren* S. J. Kardell hemställt, att Riksdagen måtte bevilja vaktmästaren vid *P. Sundqvist*.

Angående Östersunds högre allmänna läroverk P. Sundqvist en årlig pension af 600 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med vaktmästaren P. Sundqvist. år 1902.

(Forts.)

Utskottet hemstälde,
att herr Kardells ifrågavarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

I fråga härom anförde:

Herr Kardell: Herr vice talman, mina herrar! Såsom vi finna af det föreliggande utlåtandet, har utskottet afstyrkt min motion om beredande af pension åt vaktmästare Sundqvist vid Östersunds högre allmänna läroverk, och som skäl därför anför utskottet, att frågan icke blifvit i behörig ordning underkastad utredning af vederbörande myndigheter.

Jag har till min motion bifogat åtskilliga fullt autentiska intyg från den enda myndighet, som är kompetent att bedöma denna fråga, nemligen rektor och kollegiet vid det nämnda läroverket. Några öfverordnade myndigheter, t. ex. domkapitlet, kunna omöjligt känna till förhållandena härvidlag. Af dessa bifogade intyg framgår alldeles otvetydigt, att vaktmästare Sundqvist uppnått en ålder af 67 år och att han tjenstgjort vid läroverket i närmare 40 år samt att han skött sin tjenst på ett oförvitligt sätt; som bevis därför kan jag ju anföra och har äfven genom en af bilagorna styrkt, att han erhållit patriotiska sällskapets medalj. Omsider, sedan han uppnått denna höga ålder af 67 år, har rektor och läroverkskollegiet i Östersund ansett sig böra anhålla hos regeringen, att pension måtte beredas honom. Läroverkskollegiet har för den skull gått den vanliga vägen, i det att kollegiet vändt sig till domkapitlet i Hernösand med begäran, att detta måtte ingå till regeringen och anhålla om pension åt vaktmästaren i fråga. Domkapitlet i Hernösand brydde sig emellertid icke om denna framställning, utan lade den helt enkelt ad acta. Hvad vill nu det säga? Jo, domkapitlet i Hernösand har på eget bevåg afgjort en fråga, som hör under Riksdagens domvärjo. Det är icke i domkapitlets lokaler i Hernösand, som denna fråga skall afgöras, utan det är i Riksdagens, och domkapitlet har sålunda dervidlag satt sig i Riksdagens ställe. Visserligen har det hetat, att jag skulle kunna väcka motion i ämnet för att på så sätt få frågan inför Riksdagen. Jag har äfven så gjort, men det är gifvet, att när en enskild motionär kommer med en framställning i ett fall som detta, är denna framställning så godt som hopplös.

Jag vill i detta sammanhang erinra om det öde, som drabbat en liknande framställning från läroverkskollegiet i Vesterås. Detta vände sig till domkapitlet och anhöll, att domkapitlet skulle ingå till regeringen med begäran, att pension måtte beredas åt vaktmästaren Johansson vid läroverket i Vesterås. Domkapitlet ansåg

sig icke kunna afslå denna framställning, utan gjorde som läroverkskollegiet önskade. Regeringen framlade på grund häraf en proposition i ämnet för Riksdagen, hvilken proposition i dag blifvit bifallen af Första Kammaren och här uti Andra Kammaren vunnit en ganska stor minoritet.

*Angående
pension för
vaktmästaren
P. Sundqvist.
(Forts.)*

Vi finna således, mina herrar, att det förefinnes stor likhet mellan dessa båda vaktmästare. Båda två hafva uppnått en hög ålder, båda hafva tjenstgjort länge, och läroverkskollegiet såväl i Vesterås som i Östersund har ansett, att de gjort sig förtjenta af pension. Men domkapitlet i Hernösand har icke velat göra någon-ting för saken, då deremot domkapitlet i Vesterås understödt kollegiets framställning. Ja, detta är ju en skön illustration af det rådande systemet och det sätt, på hvilket läroverken styras af sina närmaste högre myndigheter. Läroverken hafva nemligen en månghöfdad konsistoriel styrelse, vid hvilket förhållande det lätt kan hända, att ett domkapitel afgör en fråga på ett sätt, ett annat på ett motsatt sätt. På det viset kunna orättvisor uppstå, och här föreligger ju en alldeles uppenbar sådan.

För öfrigt ber jag att få erinra derom, att vaktmästare Sundqvist har mindre löneinkomster än den ifrågavarande vaktmästaren i Vesterås. Den förres lön utgjorde ursprungligen 150 kronor, men ökades sedan så småningom till 800 kronor. Till följd af vissa säregna omständigheter — som han ej kunde rå för, ty han skötte sig hela tiden alldeles utmärkt — har lönen emellertid nu blifvit nedsatt till 600 kronor, ett belopp, som måste anses vara mycket litet, i synnerhet på en så dyr ort som Östersund. För resten ligger det i sakens natur, att han med den lilla lön, han haft, icke kunnat aflägga något.

Tanken ledes osökt in på en önskan, att man måtte erhålla en mera enhetlig styrelse för läroverken, då man finner, hvilka orimligheter kunna förekomma under det nuvarande tillståndet.

Här är, mina herrar, icke fråga om den principiella sidan af saken, ty principfrågan har ju redan förut blifvit afgjord, när nemligen förslaget om pension åt vaktmästaren i Vesterås här var före, utan här är blott fråga om, att dessa båda vaktmästare blifva likställda, så att rättvisa vederfares dem båda. Det ligger i sakens natur, att om den enes sak skall gå till gemensam votering, så bör äfven den andres göra det. Det gäller här, om ni, mina herrar, skola gilla det sätt, på hvilket domkapitlet i Hernösand hindrat denne välförtjente vaktmästare att här hos oss få sin talan förd så effektivt, som behöfligt varit. Ni gilla detta sätt genom att bifalla utskottets afstyrkande af pensionen; jag vädjar till eder rättskänsla, mina herrar, om ni verkligen vilja göra det. Då Första Kammaren nu har bifallit framställningen om pension åt vaktmästare Johansson, kommer den frågan under gemensam omröstning, och för att detsamma skall kunna ske med frågan om pension åt vaktmästare Sundqvist, finnes ingen annan utväg, än att ni, mina herrar, nu för

Angående
pension för
vaktmästaren
P. Sundqvist.

(Forts.)

eder del bevilja denna pension. Om den ena pensionen bifalles, så bör äfven den andra bifallas. Det är icke principfrågan, som det här rör sig om, utan det gäller endast att bereda rättvisa, men det sker icke genom att uttala ett gillande af ett beklagligt missbruk af den magt, som vederbörande myndighet i denna sak eger.

Vid sådant förhållande anhåller jag, herr vice talman, att få yrka bifall till min motion, dock med någon ändring. Det är nemligen klart, att då statsutskottet nedsatt den åt vaktmästare Johansson begärda pensionen från 600 kronor till 500 kronor, måste jag yrka, att det belopp, som jag begärt åt vaktmästaren i Östersund, äfven måtte nedsättas till 500 kronor.

Med anledning af hvad jag haft äran anföra ber jag således, herr vice talman, att få yrka, att *Riksdagen måtte bevilja vaktmästaren vid Östersunds högre allmänna läroverk P. Sundqvist en årlig pension af 500, kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med år 1902.*

Häruti instämde herrar *Bromée* i Billsta, *Nordin* i Hammerdal och *Olofsson* i Digernäs.

Herr Larsson i Mörtlösa: Då kammaren förut i dag afslagit en liknande framställning beträffande pension åt vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Vesterås, kan jag för min del icke finna, att det här föreligger något rimligt skäl att bifalla herr Kardells motion om pension åt vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Östersund. Den senare är i så fall i sämre belägenhet än den förre, att myndigheterna icke utredt frågan om hans pensionering. Detta gäller icke blott domkapitlet i Hernösand, utan äfven statskontoret, som icke varit i tillfälle att yttra sig i frågan. Att nu Andra Kammaren skulle gifva domkapitlet i Hernösand en sådan här skrapa, som motionären åsyftar, det anser jag icke vara på sin plats.

Jag ber, herr talman, att få yrka bifall till utskottets förslag.

Herr Höjer: Herr vice talman! Jag skall blott fästa min ärade vän herr Kardells uppmärksamhet på, att det är en liten formel skilnad mellan de båda ifrågavarande vaktmästarne. Frågan om pension åt vaktmästare Johansson har kommit fram för Riksdagen i form af en kongl. proposition, då återigen frågan om pension åt vaktmästaren i Östersund har kommit fram i form af en enskild motion. Detta är, synes det mig, en väsentlig olikhet i formen mellan dessa båda frågor.

Det rigtiga anser jag vara, att herr Kardell och vaktmästaren i Östersund vänta, tills de fått se, huru det går i gemensamma voteringen för vaktmästaren i Vesterås. Vinner då vaktmästaren i Vesterås, så synes det mig ligga i sakens natur, att först läroverkskollegiet i Östersund inkommer med framställning i ämnet till domkapitlet i Hernösand och att detta sedan ingår till regeringen med

begäran om pensionen, samt att regeringen slutligen framlägger förslag derom för Riksdagen. Är då prejudikat fastslaget, tror jag, att vaktmästaren i Östersund kan hafva de allra bästa förhoppningar.

*Angående
pension för
vaktmästaren
P. Sundqvist.
(Forts.)*

Jag instämmer så till vida med den siste ärade talaren, att jag anser, att vaktmästaren i Östersund än så länge kan vänta.

Herr Kardell: Herr vice talman! Jag vill endast åter fästa uppmärksamheten på den omständigheten, att läroverkskollegiet i Östersund verkligen ingått till domkapitlet i Hernösand med begäran om pension åt den ifrågavarande vaktmästaren, och det är således icke läroverkskollegiets fel, att frågan icke kunnat utredas af de högre myndigheterna. För resten kan jag icke förstå, hvilken utredning det kan blifva utöfver den, som redan är gjord. De högre myndigheterna måste ju i sådana fall som detta rätta sig efter de upplysningar, som de få från vederbörande läroverkskollegier. Vi der hade för vår del ingenting högre önskat, än att det hade blifvit en regeringsproposition om denna fråga, men till följd af det sätt, på hvilket den blifvit mottagen i Hernösand, har nu i rättsligt hänseende en formel olikhet inträdt mellan de båda pensionsfrågorna. Men jag måste påstå, att denna olikhet också endast är formel, ty i verkligheten äro de båda vaktmästarne i alldeles samma belägenhet, båda äro gamla och välförtjenta, den ene såväl som den andre. Om vaktmästaren i Vesterås säger utskottet, att »vaktmästaren Johansson såväl med hänsyn till lefnads- och tjänstår som öfriga förhållanden synes hafva gjort sig förtjent af pension». Men alldeles detsamma gäller ju äfven om vaktmästaren i Östersund. Läroverkskollegiet har — jag upprepar det — gjort allt hvad det kunnat, för att frågan skulle komma fram till regeringen, men det har icke varit möjligt att bringa saken så långt.

Öfverläggningen var härmed slutad. Herr vice talmannen gaf propositioner *dels* på bifall till utskottets hemställan och *dels* på afslag derå och bifall i stället till det af herr Kardell under öfverläggningen framställda förslag, och fann herr vice talmannen den förra propositionen vara med öfvervägande ja besvarad. Som votering likväl begärdes, skedde nu uppsättning, justering och anslag af en så lydande omröstningsproposition:

Den, som bifaller hvad statsutskottet hemställt i 26:te punkten af förevarande utlåtande n:o 11, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har kammaren med afslag å utskottets hemställen bifallit det af herr Kardell under öfverläggningen framställda förslag.

Omröstningen utvisade 91 ja mot 57 nej; och hade alltså utskottets hemställen af kammaren bifallits.

Punkten 27.

Bifölls.

Punkten 28.

*Angående
pension å
kommissions-
landtmätaren
J. V. Schyl.*

Uti punkten 19 under denna hufvudtitel har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att kommissionslandtmätaren i Gotlands län *Johan Victor Schyl* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhöle afsked från sin kommissionslandtmätarebefattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,200 kronor.

Utskottet hemstälde,

att Kongl. Maj:ts nu ifrågavarande framställning må af Riksdagen bifallas.

I fråga härom anförde:

Herr Carl Persson i Stallerhult: Då 11 punkten i detta betänkande förevar till behandling, yrkade jag afslag å densamma. Jag anhåller nu att få åberopa samma skäl, som jag då anförde, för mitt afslagsyrkande äfven för denna punkt. Jag ber dock att få tillägga några ord beträffande denna punkt.

I Kongl. Maj:ts proposition, deri det begäres pension för kommissionslandtmätaren Schyl, anföres en skrifvelse från personen i fråga, i hvilken han hemställer, att han måtte »efter erhållet afsked utöfver den pension af 600 kronor, till hvilken han vore berättigad från civilstatens pensionsinrättning, af allmänna medel erhålla ett årligt belopp af 1,000 kronor eller, om Kongl. Maj:t skulle finna detta belopp för stort, ett belopp af 600 kronor, motsvarande ofvan nämnda pensionsbelopp». Häraf synes, att mannen i fråga är mycket blygsam af sig, ty i händelse han skulle ha begärt för mycket, nedsätter han sjelf beloppet.

Öfver denna ansökan infordrades yttrande från landtmäteristyrelsen, som jemte sitt utlåtande öfverlemnade 2 skrivelser, den ena från direktionen öfver civilstatens pensionsinrättning och den andra från sökanden. I den förra skrifvelsen, som afgifvits såsom svar på en af landtmäteristyrelsen framställd anhållan om utredning angående det pensionsbelopp, som vid Schyls afskedstagande kunde denne beviljas från civilstatens pensionsinrättning, heter det, »att, i

händelse Schyl, såsom syntes vara afsedt, komme att afgå från sin tjänst med åtnjutande af pension eller underhåll på rikets allmänna indragningsstat eller eljest af statsmedel, Schyl på grund af stadgandet i 11 § af förnyade nådiga reglementet för civilstatens pensionsinrättning den 9 juni 1899 icke vore berättigad att af pensionsinrättningen undfå eller uppbära pension eller underhåll». Sedermera har statskontoret hörts öfver denna skrifvelse och har andragit, att Schyl på grund af sin sjukdom aldrig skulle bli i stånd att fylla de vilkor, som äro fastställda för rätt att erhålla pension såsom kommissionslandtmätare. Sedan Schyl fått reda derpå, att han icke kan få någon pension från civilstatens kassa, har han kommit in med en ny skrifvelse, deri han anhåller att få sig en pension å 1,600 kronor beviljad af Riksdagen.

Då jag på förmiddagen hade ordet och yttrade mig i fråga om den föreslagna pensionen åt en länsman, der förhållandet var nästan likartadt med detta, anförde en ledamot af statsutskottet, som försvarade utskottets hemställan, att för den händelse afslagsyrkandet bifölles, så tjänade länsmannen fortfarande. Här kan man icke åberopa detta såsom skäl. Det förhåller sig ju så, att landtmätarne icke ha fast lön, utan de få betalning för sitt arbete på grund af en högt tilltagen taxa. När landtmätaren icke kan förrätta sin tjänst, har han ingen inkomst; när han tager afsked, har han rätt att få 600 kronor årligen från civilstatens pensionsinrättning. Jag kan icke se annat, än att full rättvisa sker på detta sätt. På grund af att den 11 § i det omarbetade reglementet för civilstatens pensionsinrättning lägger hinder i vägen för Riksdagen att bevilja fyllnadspension, får mannen i fråga finna sig belåten med den pension, han får från civilstatens pensionsinrättning, intill dess 11 § i reglementet hunnit förändras så, att fyllnadspension får samtidigt, såsom förr, uppbäras.

När det förhåller sig så, tycker jag det är alla skäl för, att åtminstone denna kammare afslår framställningen och att mannen får pension från civilstaten. Befinnes det då, att han är i behof af större pension, kan ju vid nästa riksdag någon eller några väcka en motion om, att han måtte beviljas ett tillskott. Då finge man se, huru saken stälde sig.

Denna pensionskassa har en behållning af icke mindre än 11,345,998 kronor; den har en inkomst af 976,469 kronor, och staten lemnar den ett anslag af 112,286 kronor. När så förhåller sig, kan man icke annat än begära, att kassan äfven måtte betala pensioner till de personer, som ha rätt att derifrån få pension.

Det är för öfrigt att märka, att denna kassa icke är så nogräknad med sina medel, utan kan vara rätt frikostig med dem. Under revisionsåret 1899 var kassans ökning 120,000 kronor, och från kassan öfverfördes icke mindre än 344,000 kronor till enke- och pupillfonden.

*Angående
pension åt
kommissions-
landtmätaren
J. V. Schyl.
(Forts.)*

*Angående
pension åt
kommissions-
landtmätaren
J. V. Schyl.*

Derför tycker jag man här kunde låta dessa 600 kronor utgå till den man, som har rätt att få pension ur kassan. Jag yrkar afslag å utskottets hemställan.

(Forts.)

Häruti instämde herr *Andersson* i *Vestra Nöbbelöf*.

Statsrådet och chefen för civildepartementet herr von *Krusenstjerna*: Den siste ärade talaren erinrade i början af sitt anförande derom, att här föreläge ungefär samma fall som det, vi på förmiddagen behandlade under punkten 11, och han ansåg därför, att man borde afslå denna pension, enär Kongl. Maj:ts bort, på sätt han påpekade under den nämnda punkten, hänvisa sökanden till civilstatens pensionsinrättning.

Utgången af hans yrkande under punkt 11 blef, såsom herrarne torde erinra sig, att kammaren med afslag å detsamma biföll Kongl. Maj:ts proposition. Det synes mig därför, som om kammaren, i konsekvens härmed, äfven i förevarande fall bör bifalla Kongl. Maj:ts förslag.

Det vore synnerligen väl, om den optimistiska uppfattning af civilstatens pensionsinrättnings ekonomiska ställning, som den ärade talaren gaf uttryck åt, hölle streck. Jag tror icke, att den öfverensstämmer med det uttalande härutinnan, som gjorts af pensions-tekniskt sakkunnig person. Härmed må nu vara huru som helst, jag vill dock framhålla, att den ifrågavarande kommissionslandtmätaren är i vida sämre ställning än länsmannen, för hvilken pension begärdes under punkt 11. Länsmannen har sin lön, men denne landtmätare har, såsom den ärade talaren sjelf erinrade om, icke någon lön, utan är för sin utkomst uteslutande hänvisad till den inkomst, han kan förtjena på förordnanden. Då man derjemte vet, att kommissionslandtmätaren *Schyl* är så sjuk, att han icke kan utföra något arbete, synes det mig, som om denna ömmande omständighet utgör ett ytterliggare skäl för bifall till Kongl. Maj:ts proposition.

Jag yrkar bifall till Kongl. Maj:ts proposition.

Herr *Odqvist*: Af de handlingar, som i föreliggande fråga tillbandahållits statsutskottet, har man icke kunnat finna annat, än att landtmätaren *Schyl* vore i behof af pension. Han kan icke längre utföra något arbete, och då föreligga ju sådana ömmande omständigheter, som vid pensionsfrågors afgörande inom statsutskottet ofta tagas i betraktande.

Jag anhåller därför, herr talman, att få yrka bifall till utskottets förslag.

Öfverläggningen var härmed afslutad. Herr vice talmannen gaf proposition på de derunder gjorda yrkandena, dels bifall till utskottets hemställan och dels afslag såväl derå som å Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning; och fann herr vice talmannen först-

nämnda proposition vara med öfvervägande ja besvarad. Votering begärdes likväl och företogs jemväl efter följande nu anslagna, af kammaren godkända voteringsproposition:

Den, som bifaller hvad statsutskottet hemställt i 28:de punkten af förevarande utlåtande n:o 11, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har kammaren afslagit såväl utskottets hemställan som Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning.

Omröstningen utföll med 95 ja mot 59 nej; och hade alltså utskottets hemställan bifallits.

Punkten 29.

Utskottets i denna punkt gjorda anmälan lades till handlingarna.

Punkterna 30—34.

Hvad utskottet hemställt bifölls.

§ 2.

Härefter föredrogos hvart för sig och blefvo af kammaren godkända:

statsutskottets utlåtanden:

n:o 41, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående utbyte af jord mellan kronan och Karlskrona stad;

n:o 42, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till Stockholms stad af ett jordområde från förra häradshöfdingebostället Lindhof n:is 1, 2, 3 och 4 i Stockholms län;

n:o 43, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af till förra hospitalshemmanet 1 mantal Hede n:o 1 hörande andel i delar af samfälligheterna »Kinna qvarn» och »Utvidgning vid Kinna qvarn och såg samt en 40 fot bred plats på båda sidor ån»;

n:o 44, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af viss del af kronoängen Hägran n:o 1 i Öja socken af Södermanlands län;

n:o 45, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse under eganderätt till Dorotea kommun af viss del utaf ett vid afvittringen inom Dorotea socken till kyrkostad afsatt område; och

n:o 46, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af förra regementsqvartermästarebostället $\frac{3}{4}$ mantal Hagstad n:o 1 i Kalfsviks socken och Kinnevalds härad af Kronobergs län;

bevillningsutskottets betänkande n:o 20, i anledning af väckt motion angående förändring af bestämmelserna om beräkning af hvitbetssockertillverkningskatten;

lagutskottets memorial n:o 34, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande n:o 27, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ocker; samt

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande, n:o 12, med anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om införande i kongl. förordningen angående explosiva varor den 19 november 1897 af bestämmelser i fråga om försäljning af revolverammunion.

§ 3.

Aflemnades följande motioner, nemligen af:

herr *O. Nylander* n:o 177, om tillägg till § 4 i Kongl. Maj:ts förslag till ny värnpligtslag; och

herr *K. Almqvist*, n:o 178, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran, att, i anseende till de ökade kostnader för försvaret antagandet af den föreslagna härordningen skulle föranleda, Kongl. Maj:t ville för nästa Riksdag framlägga förslag till bevillningsförordning, afsedd att suppleras nu gällande.

Dessa motioner blefvo på begäran bordlagda.

§ 4.

Till bordläggning anmäldes följande inkomna ärenden:

statsutskottets utlåtande n:o 9, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet;

bankoutskottets memorial n:o 7, angående beviljande af byggnadsanslag för riksbankens afdelningskontor i Linköping;

sammansatta banko- och lagutskottets memorial n:o 2, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om sammansatta banko

och lagutskottets hemställan i punkten 6:o af dess betänkande n:o 1, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition angående förändrad lydelse af vissa §§ i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, dels ock åtskilliga motioner rörande samma ämne och dermed sammanhang egande frågor; samt

lagutskottets utlåtanden:

n:o 35, i anledning af väckt motion angående införande i konkurslagen af bestämmelse, att handlingar i konkursmål må kunna med allmänna posten till rätten, domaren eller rättens ombudsman insändas; och

n:o 36, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

§ 5.

Justerades protokollsutdrag.

§ 6.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>K. L. Johansson</i> i Stora Mellby	under 6 dag.	fr. o. m. d.	26 d:s.
» <i>K. L. J. Larsson</i> i Bondarfve	» 14 » » »	» 26 »	
» <i>K. J. E. Hultkrantz</i>	» 3 » » »	» 26 »	
» <i>P. A. Larsson</i> i Säby	» 14 » » »	» 26 »	
» <i>N. Åkesson</i>	» 12 » » »	» 28 »	
» <i>B. Dahlgren</i>	» 6 » » »	» 29 »	
» <i>J. Wahlgren</i>	» 14 » » »	» 27 »	
» <i>M. Andersson</i> i Löfhult	» 13 » » »	» 28 »	
» <i>A. P. Gustafsson</i>	» 14 » » »	» 27 »	
» <i>N. Boström</i>	» 14 » » »	» 28 »	
» <i>C. Hj. Wittsell</i>	» 14 » » »	» 26 »	
» <i>C. W. Hultstein</i>	» 14 » » »	» 26 »	
och herr <i>J. A. Sjö</i>	» 14 » » »	» 29 »	

Härefter åtskildes kammarens ledamöter kl. 8,13 e. m.

In fidem

E. Nathorst Böös.